NORAKSTS
Lieta Nr. A42789609
(A7896-09/1)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 28.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Freimane,

piedaloties pieteicējam *J.Č.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvei *G.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.Č.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikuma par Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2009.gada 20.aprīļa lēmuma Nr. 012-S/21-09 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 23.martā Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par to, ka pieteicējs plkst. 11:24 Bauskā Pilskalna ielā 2 virzienā no Brīvības bulvāra 1 vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 310 ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/*, nebija piesprādzējies ar drošības jostu un pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 38.5.punktu. Inspektors konstatēja, ka atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[4] panta otrās daļas 1.punktā, un, pamatojoties uz minēto, nolēma uzlikt vadītājam naudas sodu 20 LVL apmērā.

[2] 2009.gada 20.aprīlī, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks nolēma iesniegumu noraidīt un lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atstāt negrozītu. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Vadītājs pārkāpumam piekrita, paskaidrojumus nesniedza.

[2.2] Atbilstoši Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzes informācijai 2009.gada 23.martā pieteicējam konstatēti 15 pārkāpumu uzskaites punkti. Ņemot vērā 2009.gada 23.martā konstatēto pārkāpumu, vadītājs varētu sasniegt maksimālo uzskaites punktu skaitu – 16, kura dēļ vadītājam tiktu piemērots vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums uz vienu gadu.

[2.3] Konstatējams, ka par apstrīdēšanas motīvu kalpo ne pārkāpuma būtība, kura pierādīta ar abu inspektoru vizuālo uztver, bet gan iespējamā maksimāli reģistrējamo pārkāpuma uzskaites punktu sasniegšana.

[3] 2009.gada 15.maijā tiesā saņemta pieteicēja pieteikums par Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2009.gada 20.aprīļa lēmuma Nr. 012-S/21-09 atcelšanu. Pieteikumā minēts, ka pieteicējs tika apturēts, un inspektors paskaidroja, ka apturēšanas mērķis ir dokumentu pārbaude. Viņš paņēma vadītāja apliecību, tehnisko pasi, apdrošināšanas polisi, pēc tam aizgāja pārbaudīt tehniskās apskates uzlīmi. Tad atgriezās un pajautāja, kādu kravu pieteicējs ved. Viņš uzrādīja pavadzīmes. Tad inspektors jautāja, kāpēc pieteicējs brauc bez drošības jostas. Pieteicējs paskaidroja, ka atvienoja drošības jostu apstājoties, lai izkāptu no mašīnas, atvērtu furgona durvis un uzrādītu kravu. Bet inspektors neticēja un sastādīja protokolu. Paskaidroja, ka tas obligāti jāparaksta un, ja nepiekrīt, tad var apstrīdēt noteiktā kārtībā. Nekādas sarunas ar inspektoru nebija, par soda punktiem uzzināja tikai pēc mēneša, kad atnāca vēstule no Ceļu satiksmes drošības direkcijas.

[4] Paskaidrojumā tiesai Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvalde norāda, ka pietuvojoties abi inspektori pamanīja, ka automašīnas vadītājs nav piesprādzējies ar drošības jostu. Sakarā ar to inspektors apturēja minēto automašīnu un paskaidroja vadītājam pārkāpuma būtību. Vadītājs pārkāpumam piekrita. Parakstot protokolu, papildinājumus tam vadītājs nesniedza, bet mutiski jautāja inspektoram, vai par izdarīto pārkāpumu tiks piemēroti soda punkti. Saņemot apstiprinošu atbildi, vadītājs uztraucās par maksimālā punktu skaita sasniegšanu un teica, ka brauks uzzināt reālo stāvokli. Līdz ar to uzskatāms, ka, iesniedzot sūdzību tiesā, pieteicējs cenšas izvairīties no pienākošās atbildības.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja un paskaidroja, ka viņš jau ilgi strādā par šoferi. Parasti, kad viņu aptur policija, viņi pārbauda, ko viņš ved. Arī šoreiz, kad viņu apturēja, viņš noņēma drošības jostu un gribēja kāpt ārā no mašīnas, lai uzrādītu, ko viņš ved. Tāpēc pēc apstāšanās viņam bija noņemta drošības josta. Inspektors pārbaudīja dokumentus, bet par drošības jostu neko neteica. Tikai pēc laika par to ieminējās, taču sākumā teica, ka tā ir dokumentu pārbaude. Pieteicēja paskaidrojumam inspektors neticēja. Pieteicēja maršruts bija diezgan garš – no Rīgas uz Jelgavas un Bauskas rajonu. Pirms tam viņš bija apstājies ciematā Uzvara, tad pārbrauca pāri tiltam un tur uzreiz pa labi bija Pilskalna iela, kur stāvēja policija. Kad protokols bija sastādīts, viņš teica, ka to neparakstīs. Inspektors apgalvoja, ka vienalga jāparaksta un, ja kaut kas nepatīk, jāiet sūdzēties tālāk. Pēc kāda brīža viņš to parakstīja. Grūti teikt, vai viņam piedāvāja rakstīt paskaidrojumus. Pieteicējs atceras, ka bija piesprādzējies. Protams, visiem var gadīties kļūdīties un aizmirst piesprādzēties. Strādājot par šoferi, pa dienu sanāk ļoti daudzas reizes jostu piesprādzēt un noņemt.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz lēmumā un paskaidrojumā tiesai minētajiem argumentiem, un norādīja, ka policijas

darbinieki pārkāpumu konstatēja vizuāli, jo viņu virzienā brauca automašīna. Protokolā nav ieraksta, ka pieteicējs tam nepiekrīt. Tas, ka vadītājam jau ir 15 pārkāpumu uzskaites punkti, liecina, ka viņš apzināti neievēro CSN prasības.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[7.1] 2009.gada 23.martā Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PB 793220 par to, ka pieteicējs plkst. 11:24 Bauskā Pilskalna ielā 2 virzienā no Brīvības bulvāra 1 vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 310 ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/* un nebija piesprādzējies ar drošības jostu, tādējādi pārkāpjot CSN 38.5.punktu. Atbildību pastiprina LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts. Inspektors konstatēja, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta LAPK 149.[4] panta otrās daļas 1.punktā, un, pamatojoties uz minēto, nolēma uzlikt vadītājam naudas sodu 20 LVL apmērā (lietas 11.lapa).

[7.2] 2009.gada 9.aprīļa iesniegumā pieteicējs norāda, ka viņš brauca ar drošības jostu un atvienoja to apstājoties, lai izkāptu no mašīnas un atvērtu kravas furgona durvis, un parādītu inspektoram kravu (lietas 8.lapa).

[7.3] 2009.gada 16.aprīļa ziņojumā jaunākais inspektors *A.M.* norāda, ka 2009.gada 23.martā ap plkst. 11:24, dežurējot Bauskas pilsētā Pilskalna ielā kopā ar inspektoru *A.J.*, no Brīvības bulvāra brauca automašīna Mercedes Benz Sprinter ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*. Vadītājs pie stūres atradās, nepiesprādzējoties ar drošības jostu (lietas 13.lapa).

[7.4] 2009.gada 16.aprīļa ziņojumā jaunākais inspektors *A.J.* norāda, ka 23.martā strādāja Bauskas pilsētā Pilskalna ielā. Ap plkst. 11:24 pamanīja, ka no Brīvības bulvāra puses brauc automašīna Mercedes Benz Sprinter ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuras vadītājs nebija piesprādzējies ar drošības jostu, par ko vadītājam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un uzlikts sods Ls 20. Pieejot pie vadītāja, lai iepazīstinātu viņu ar protokolu, vadītājs protokolu izlasīja un pārkāpumam piekrita, pēc tam uzdeva jautājumu, vai par šo pārkāpumu nav soda punkti. Inspektors paskaidroja, ka viens. Tad vadītājs teica, ka viņam jau ir 15 punkti, tagad būs 16 un viņam ņems nost tiesības. Tad aizbrauca projām noskaidrot sīkāk (lietas 14.lapa).

[7.5] Izdruka no Ceļu satiksmes drošības direkcijas informatīvās sistēmas 2009.gada 17.aprīlī apliecina, ka pieteicējam reģistrēti 15 pārkāpumu uzskaites punkti (lietas 15.-17.lapa).

[8] Pārsūdzētajā lēmumā pieteicējs saukts pie atbildības par LAPK 149.[4] panta otrās daļas 1.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tiesa konstatē, ka LAPK 149.[4] panta otrajai daļai nav atsevišķu punktu. Pati LAPK 149.[4] panta otrā daļa paredz, ka par nepiesprādzēšanos ar drošības jostu vai aizsprādzētas

aizsargķiveres nelietošanu, kā arī tāda pasažiera vešanu, kurš nav piesprādzējies vai kuram galvā nav aizsprādzētas aizsargķiveres, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Administratīvā pārkāpuma protokolā konstatēts, ka pieteicējs 2009.gada 23.martā plkst. 11:24, vadot automašīnu Bauskā pa Pilskalna ielu, nebija piesprādzējies ar drošības jostu. Ņemot vērā teikto, tiesa uzskata, ka pieļautā neprecizitāte, norādot pārkāpto LAPK tiesību normu, neietekmē pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, jo no faktiskajiem apstākļiem un norādītās tiesību normas ir saprotama pieteicēja rīcībā konstatētā pārkāpuma būtība.

Vienlaikus lietā ir strīds par to, vai pieteicējs tiešām nebija piesprādzējies, līdz ar to tiesai jāizvērtē, vai lietā ir pietiekami pierādījumi pārkāpuma faktam.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt minētā panta otrajā daļā uzskaitīti līdzekļi, ar kuru palīdzību var tikt fiksēti attiecīgie fakti.

Šajā lietā par pierādījumiem ir atzīstami un vērtējami: 1) paša pieteicēja kā pie atbildības sauktās personas sniegtie paskaidrojumi iesniegumā ([7.2]), pieteikumā tiesai un tiesas sēdē; 2) administratīvā pārkāpuma protokols; 3) abu policijas inspektoru dienesta ziņojumi ([7.3], [7.4]), kuri LAPK 243.panta otrās daļas izpratnē uzskatāmi par citu personu paskaidrojumiem; 4) kā arī citi dokumenti – ziņas par pieteicēja pārkāpumu uzskaites punktu skaitu ([7.5]).

Saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot iepriekš norādītos pierādījumus to savstarpējā sakarībā un kontekstā, tiesa par ticamiem atzīst un dod priekšroku tiem pierādījumiem, kas apstiprina pieteicēja vainu drošības jostas nelietošanā.

Pieteicējs pieteikumā noliedz, ka ar inspektoru būtu bijusi saruna par pārkāpumu uzskaites punktiem, taču, iepazīstoties ar inspektora *A.J.* 2009.gada 16.aprīļa ziņojumā ([7.4]) norādīto, tiesa konstatē, ka šis ziņojums ar augstu detalizācijas pakāpi apraksta sarunu par uzskaites punktiem, ir precīzs (jautājumā par uzskaites punktu skaitu, sk. [7.5]) un iekšēji saskanīgs. Līdz ar to ir apšaubāms pieteicēja apgalvojums, ka šāda saruna nav bijusi. Turklāt par tādu pašu pārkāpumu pieteicējs jau bija sodīts 2008.gada 11.jūlijā (lietas 15.lapa), tādēļ ir apšaubāms arī pieteicēja apgalvojums, ka par soda punktiem viņš uzzināja pēc mēneša, kad atnāca vēstule no Ceļu satiksmes drošības direkcijas.

Tāpat kritiski vērtējama pieteicēja norādītā nepieciešamība drošības jostu atsprādzēt, lai parādītu policijas inspektoram kravu. Kā pieteicējs norāda pieteikumā, inspektors pēc tehniskās apskates uzlīmes pārbaudes atgriezās un pajautāja, kādu kravu pieteicējs ved, savukārt pieteicējs uzrādīja pavadzīmes, bet tad inspektors jautāja, kāpēc pieteicējs brauc bez drošības jostas. No minētā izriet, ka pirms jautājuma par drošības jostu inspektors nebija izteicis rīkojumu

kravu uzrādīt, bet jautājis tikai par kravas saturu. Līdz ar to pieteicējam nebija pamatota iemesla drošības jostu atsprādzēt, jo saskaņā ar CSN 39.8.punktu transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts bez uzaicinājuma atstāt transportlīdzekļa vadītāja vietu, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka vai robežsarga (pierobežā) pieprasījuma.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvalde pamatoti ir konstatējusi LAPK 149.^{4} panta otrās daļas pārkāpumu (drošības jostas nelietošanu) pieteicēja rīcībā.

[10] LAPK 149.^{4} panta otrās daļas sankcija paredz izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā. Iestāde ir piemērojusi augstāko no abām iespējamajām sankcijām.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Kā viens no atbildību pastiprinošiem apstākļiem LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā minēts tas, ka gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta. No lietas apstākļiem izriet, ka par tādu pašu pārkāpumu pieteicējs jau bija sodīts 2008.gada 11.jūlijā (lietas 15.lapa), tātad gada laikā pārkāpums izdarīts atkārtoti, tādēļ, nosakot piemērojamo sodu, ir pamatota maksimālā soda apmēra izvēle.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvalde ir pieņēmusi tiesisku un pamatotu lēmumu, un tas atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu,

nosprieda:

noraidīt *J.Č.* pieteikumu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Bauskas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2009.gada 20.aprīļa lēmumu Nr. 012-S/21-09 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PB 793220).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Freimane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Freimane
Rīgā, 2009.gada 28.septembrī